

մատուցուին վանքին զրան առջև, ուր խոնուած էրկսես բազմութիւնը բերնէն եւ կածը թող կուտայ անպատճառ:

Քէյֆսիդեան յուզումէն ու ամօթէն լնկնուած, վերջապէս ինքդինքը կը յաջողի նետելու վեհարանը, ուր կը հրաւիրէ Միարանութեան և ժողովուրդին խօսք հաւաքողները, յանձնախումը մը կազմէ անենցմէ, զիսաւորութեամբ Աջապահեաններու պետ Տիրացու Մատթէոսին, որուն կարեւորութիւնը հարկ չկայ բայլու, որ կը բազմապատկուի այս առթիւ և պահաւաններու բանալիները յանձնելով կը խընդուէ զայն, երթալ հաստատելու Աջին ներկայութիւնը: Յանձնախումը կը վերագաւնայ հետք բերելով Աջը, որ թէեւ կը հանդարտեցանէ խոսվութիւնը, բայց արքամադրութիւնները երկուատեք կը մնան բարուած մինչեւ վերջ: Քէյֆսիդեան կ'արդարանայ արդարե, սակայն ևսէն խորապէս խոցուած՝ չուզեր այլ եւս վայրիկեան մը մնալ հնա, ուր այզին պահելու պատրաւակաւ, այզեպանը ծեծողներ կը գտնէ միայն: Անհամբերութիւնը կ'ունենայ զեռ բազմութիւնը շցրուած՝ նորէն ճամբայ ելլերու և տորիթ կուտայ անախորժութիւններուն անգամ մըն ալ կրկնուելուն: Կ'ըսաւի թէ քար նետողներ խոկ եղած են գունակէն, երթալ չվերագաւնալու չարամադթութիւններով, ինչպէս առհասարակ կ'ընեն կիլիկեցիք, անհամոյ հիւրին ետեւէն, սակայն ասիկա կ'ըլլայ զադտնապէ և որքան կարելի է, առանց մեղանչելու հիւրասիրութեան օրէնքներուն զէմ:

Այս տիսուր զէպքը թերեւս անզրագարձումն է Մուսարէկեանի օրերուն՝ Անջին կորուստով ժողովուրդին մէջ առաջ եկած վախին ու զգուշաւորութեան, որուն մէջ ինչպէս կը տեսնուի, անպին զեր խազցած է նաև Աջապահեաններու չարամիս զրգութիւնը:

Այսուհետեւ Քէյֆսիդեան կաթողիկոս մինչեւ 80ական թուականները կը գեղերի Մարտաշի ու Այնթապի կողմերը, առանց երես զարձնելու գէպի Սիու Անոր մնկնելին հազիւ երկու ամիս վերջ Աթոռին մէջ կը պատահի նորդկալի զործ մը, որ աւելի կը վարկարելէ Սսեցինները յաչս Աթոռակալին: Քանի մը երկելիներ, ամրան տաքին պատճառու վանքին անրնակութենէն օգտուելով, զիշերանց կը խորտակեն մայրածարի ու զանձատան գոները, նոյն տարուան միւսոնօրհնութեան արգիւնք զումարը վերցնելու մտքով. սակայն զայն չգտնելով, քանի որ կաթողիկոսը միասին տարած է եղեր, քանի մը ծրար թանկազին իրեր կը վերցունեն, որոնք վերջը կը գտնուին մօտիկ մացաններուն մէջ և զանք կը բերուին զայն վեասով:

Այս զէպքերին վշտացած՝ պէտք է խոստովանիլ որ, Քէյֆսիդեանի սիրաը անգամ մ'ալ չտաքցաւ Սսեցիններուն վրայ, մինչեւ մահը: Ամէն քարոզին ան առիմը կը գտնէր ձագէկելու զանոնք համարձակ: Իսկ Սսեցիններն ալ փիսարէն չներկցին բնաւ, Սսեցի ըլլալով հանդերձ Սսոյ աթոռը զըրուելու իր յանդգնութիւնը

Լատինական Եղիշե ԵՊԱ. ԿԱՐՈՒԵԱՆ

ՆՇԽԱՐՔ ՆԱԽՆԵԱՑ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ա. ԵՎՀԵԿԱՄԻ ԱԿԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՎԵՇԱՍԱՆ ԱՍՑՈՒԱԾՔ ՎԱՍՆ ՆԻԿՈՄԻԴԵԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ

(Նարունակութիւն)

Մի՛ եղիցի ամպարշտութիւն⁽¹⁾ ի ծածուկ, զի մի՛ եղիցի շարժումն յայտնի: Մի զաւրացի անաւրէնութիւն, զի զուցէ՛ զաւրացի զլուումն, հայեցաւ քաւզեա

յերկինս, հայեցաւ բարկութիւն յարարածու: Մեկնեցին ի միջոյ մերմէ, զի զուցէ սպասիցիմք ընդ նոսաւ: Եթէ հաղորդացուք զլուում ընդ մեզ, գերփէ՛ զմեզ ընդ նոսաւ բարկութիւն: Ան ընդ մանը երկաթի ընկղմէ՛ փայտ թեթեւ: Եւ փայտ

(1) Օք. ունէք՝ ամպարշտիւն, ուզգեաւ լաւեւմամբ ա զրոյ:

որ աւսոխ է ի վերայ ջուրց, ընկղմէ ծանրութիւն⁽¹⁾ երկաթոյ ։ Նետ ընդ որում պատռաստաւ են թիւք թիթեւ թաշեւ յաւգ։ Որ ինչ կապեալ է ընդ ծանրութեան, ընդ նմին ընկղմի իրեւ զնաւ ։ Եւ որ ինչ լլծեալ է ընդ թիթեւին թռուցանե՛ զծանըսթիւն նորա։ Հատցուք զբհաղորութիւն մեր ի չարաց, կապեացն՝ զըսէր մեր ընդ բարիս։ Զի ընդ թիթեւան և ընդ հոգեւորն ելուք ի խորիսորատից։ Քամ ընդ նոյի ապրեցու, ծանրն ընդ թիթեւին։ Աչ ընկղմեցաւ ի ջրնեղնդէն, զի կապեալ էր ընդ հոգեւորին։ Կինն Ղովդայ կորիու յուզգութիւն⁽²⁾, զի համաւ նա յարկարուն։ Աչ ընկլաւ Շմաւոն ի չուրան, զի կալաւ զձեռն նորա հոգեղնն։ Զօքաւ ընկղմէլ ծանրն այն, եւ վերացոյց թոշուն բնութիւնն։ Եւ աշխարհա ծով ծածուկ է, որ ընկղմին ի սմա հոգիք⁽³⁾։ Ահա կայ ի մը Սի մերում զաւրութիւնն որ կրէ զամենայն։ Կարդացուք առ նա իրեւ զնմաւովն, զի վերացուցէ զմեղ իրեւ զնմաւովն։ Նայ⁽⁴⁾ վերացոյց ի յայտնի ծովուն, նա վերացուցէ ի ծածուկ ծովուս։ Ետ մեզ զաւրինակ աշակերտաւն, թէ մերձ է որ կարգայ առ նա։ Զի որպէս զերծոյցն յայտնապէս, զերծուցէ եւ ծածկապէս։ Ար զերծոյց ի բերանոյ ծովուն, նայն զերծուցէ յամենայն բերանոց։ Նա ետ ծեռն քազաքս մերում, եւ ձգեաց հենան զա ի ծովէ։ Զի ընկլաւ իրեւ զնաւ ։ Զեռն որ զամենայն ունի ի վեր, ած ի վեր զբաղմք այս տկար։ Մեծ է առաքինութիւնն զոր արար առ մեզ, քան զայն որ արարն առ Շմաւովն։ Զաւրութիւնն որ կրէ զամենայն, հեան զմին ի մի ծովէ։ Ցերից ծովուց հեան զմեղ երրորդաստուածութիւնն⁽⁵⁾։ Մի՛ հատցուք զաէր մեր յամենակեցոյց զաւրութենէ։ Մի՛ կապիք ընդ չար սովորութեամբք իրեւ զանասունս, Անասուն ունըգամ զի ծածուկ է, կապեալ ի ինի թիւք։

⁽¹⁾ Օր, զբէ ծաւորին, իսկ նյուելուած ու դզին։

⁽²⁾ Այսպէս յօրինակին։

⁽³⁾ Ի բգ. 33օւ ի սոսրին լուսանցան զրեալ է, թույ թէ ի բուն խոյ գրչէն, յիշեա զեղկերս ով հզրայր։

⁽⁴⁾ Այսպէս յօրինակին։

⁽⁵⁾ Իրեւ մի բառ գրեալ, ած պատուած=երադութիւնն։

Նաբար։ Լուծցուք զանձինս մեր ի չարաց, զի իշխան է ազատութիւն մեր։ Հատէք ի ձէնջ զկցորդութիւնս նոցա, զի մի՛ մեանիցիք ի մեզս նոցա։ Հատէք ընկղցէք զծանրութիւն, զի մի՛ ընկղմիցիք ա՛ հոգեւորք ի ծածուկ ծովու լրջիք, ընկեցէք զծանրութիւն նաւաց ձերաց։ Նաւ թափէ զծանրութիւն իւր յորժամ յառնէ ալի ի վերաց։ Ահա պատեալ են զմենք ալիք, մի՛ ծանրասցուք զի մի՛ ընկղմանցուք ի նաւ ընկենու զբարիս, մեք ընկենցուք զշարիս մեր։ Նաւ ընկենու զտացուածս, անձն զզուցացեալ է ի մեղաց։ Հզգեւորք էք զուք եւ թիթեւք, մեկնեցարք ի ծանունցն։ Ցիւ փախչի ի լծոյ, եւ զու կապեալ եւ ընդ չարս։ Լոյծ զանձն քո առ ի չարաց, զի զուցէ կորնչիցի՞ո ընդ չարս։ Հրամայեաց Մովսէսի ժամբարկութեանն, զի հեռացին ամենեքեան առ ի կորիայ։ Զի զուցէ ի ծանուացն⁽¹⁾, ընկղմեցին եւ թիթեւքն եհատ առ ի նմանէ զամենայն յեղսն, զի մի՛ ձզիցին թիթեւքն ընդ ծանուն յորժամ ընկղմին։

Հրապարակեաց (Տար.) Ֆ. Յ. Մ.

Ա. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԵՆ

Գիտ Խաչը ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Գիտ Խաչը, միջեկեղեցական իրաւունքներ կողմէն, Հայոց համար ամենէն հանդիսաւոր օն է Խուսապէի մէջ։ Համեյէր կ'ոկի Շաբար եւելոյէն, Հրաշափառով Ա. Յառութեան Տանարին մէջ։ Կիրակամատի մաեւրութիւնը եւ կիրակի առուտն համն ու պատառզ կը կատարէր Ա. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ, ու կառուցուած է Գիտ Խաչի առանդական համայնքի վեցոյ։ Հրաշափառ կուտած Լուսաւորական Մեսարոց Սրբազն, իսկ Կիրակի օրուն համեյականք եւ Ամեն։ Ա. Պատշաճ Հայր, Գիտ Խաչի բարից Հայոց ամենէն մեծ եւ ամենէն համեյաւու և առանձ մէջ վերշն բախօն է, որուն կը մասնակից Միաբանութեան բայց նոգենու անզանեցր։ Ամեն։ Ա. Պատշաճ Հայր, հայրապետական զգեստուածվ, ամսինվաճի ներեւ, եւ Փրկչի խաչափայի մասունքը պառունակազ եւ Ա. Արուխ մեծացած պատշաճներեւ Նըրայակի Գրիգոր Մրցանակն յիշասկ՝ ածար-սկեպօն եւ ականակուռ մէջ խաչը ձեռին, նախազանէց այս բախօնին, ու բա սովորութեան երից կը դառնայ։ Ա. Գերեզմանին շուշ։

⁽¹⁾ Այսպէս յօրինակին։